

Adam Erdmann Mirus

**M. Adam Erdmann Miri, Gymn. Zitt. Con-R. Summarium Ebrææ Lingvæ,
Septendecim Tabulis inclusum, in qvibus Fundamenta Ebrææ Lingvæ facili &
perspicua methodo proponuntur, in usum eorum, qvi Fundamenta Sanctæ
Lingvæ discere cupiunt**

Budissæ: Pirnæ: Sumptibus Davidis Richteri: Litteris Ludovicianis, 1717

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn889742839>

Druck Freier Zugang

CIc-1701⁶

62

4

M. Adam Erdmann MIRI,
Gymn. Zitt. Con-R.
SUMMARIUM
EBRÆÆ LINGVÆ,
SEPTENDECIM TABULIS

inclusum,
in quibus
FUNDAMENTA EBRÆÆ LINGVÆ

facili & perspicua methodo
proponuntur,

in usum eorum,
qui

FUNDAMENTA SANCTÆ LINGVÆ
discere cupiunt.

BUDISSÆ,

Sumptibus DAVIDIS RICHTERI.

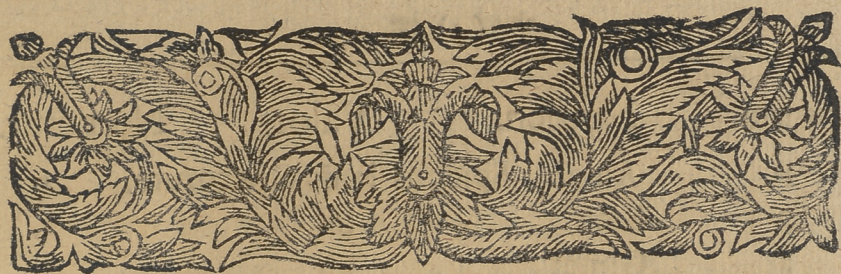
PIRNÆ, Litteris Ludovicianis.

1717

CIC-1701⁶

8

DEO
ejusque
LINGVÆ SANCTÆ
DOCTORIBUS,
nec non
CULTORIBUS
SACRUM!

F. N. F.

Tabula Universalis.

Grammatica Ebræa duas habet partes:

I. *Etymologiam*, quæ circa voces separatas versatur, & in

1. *Orthographia* sistit Principia Vocum
Remota, *Literas, Vocales & Notas Orthographicas,*
Proxima, *Syllabas & Syllabarum Tonum.*

2. *Analogia* describit voces in

Genere, quoad *Originem, Figuram, Formationem & Qualitatem,*
una cum *Punctorum* mutatione.

Specie, & expendit *Nomen, Verbum, nec non Particulam.*

II. *Syntaxin*, quæ duplex,

Ordinaria s. Regularis Nominis, Verborum & Particularum.

Irregularis. Nos utramque conjungemus.

Tabula II.

De LITERIS.

I. *Litera* Ebræorum sunt XXII. exque omnes *Consonæ*, a dextra ad sinistram legendæ, quarum *Figura, Nomen, Valor & Numerus* Schemati sequenti includuntur.

A 2

Fi-

Figura.	Nomen.	Valor.	Numerus.
א	Aleph	Spiritus lenis Græcorum,	1.
ב	Beth	bh	2.
ג	Gimel	gh	3.
ד	Daleth	dh	4.
ה	He	h	5.
ו	Vau	v	6.
ז	Sajin	f lenissimum	7.
ח	Cheth	h raucum Orientalium	8.
ט	Teth	t	9.
י	Jod	j	10.
כ	Caph	ch. ζ	20.
ל	Lamed	l	30.
מ	Mem	m	40.
נ	Nun	n	50.
ס	Samech	f forte	60.
ע	Ajin	Spiritus asperrimus	70.
פ	Pe	ph. φ	80.
צ	Tfade	z five ts.	90.
ק	Kuph	k	100.
ר	Resch	r	200.
ש	Schin	fch	} 300.
ע	Sin	f. lene	
ת	Thau	th. θ	400.

II. Dividuntur ratione

1. *Figura* in

a. *Biformes*, quæ vel

Finales כִּמְנַפֵּץ in fine vocis ob celeritatem sic scribendæ כִּמְנַפֵּץ

Dilatabiles אֶהְלֵמַת ob elegantiam, & quia voces in fine non dividuntur, sic scribendæ אֶהְלֵמַת

b. *Uniformes*, ut sunt reliquæ omnes.

2. *Lectionis* in

Mobiles;

Immobiles quatuor אֶהְלֵמַת nempe

נ Vocali destitutum. Ut מצא *maza* invenit, וַיִּבֶן *vajar* & vidit. Si habet Vocalem; illa, non Aleph legitur, ut אָדָם *adam* homo, אֱלֹהִים *el Deus*, אִשָּׁה *isch* vir, אֹרֶךְ *or Lux*, אֲדָבָה *adb* titio.

ה In fine, nisi habeat vocalem, vel impressum punctum Mappik. ut גָּלָה *gala*. Contra אֱלֹהִים *Eloah*.

ו quando est fulcrum vocalium Cholem & Schureck, ut, יוֹם *10m dies*, קָם *Kum* surrexit.

ז si præcedit Zere, Segol & Chireck: item יוֹ *ut* כִּי *ki* quia, מַלְכֵי *malke* reges, מְלַכֵּךְ *melachecha*, מְלַחֲוֵי *melachav*.

3. *Organi*, in *Gutturales* אֶחָחַע & *amulam* ר.

Palatines גִּיכֶק

Linguales דְּטֵלֵנַת

Dentales זִסְצֵרֶשׁ

Labiales בִּרְמֶף

Tabula III.

De VOCALIBUS.

Vocales literis non inferendæ, sed subjiciendæ & apponendæ sunt,

1. *Genuina*, exque

1. *Longa* seu *Magna*,

ך Kamez, a. da.

ט Tere, e. Chre.

ז Chirek magnum, i. Etirb.

A 3

1 Cho-

ⲁ Cholem, o. Sohn.

Ⲃ Schureck, u. du.

I. Breves

- Patach, a. ⲁⲁ.

- Segol, e. ⲉⲉ.

- Chirek parvum, i. ⲓⲓ.

- Kametz Chatuph, o. Sonne.

- Kübbuts, ü. ⲓⲓⲉⲗ.

II. Spuria, Schva scilicet

I. Simplex, signum absentis Vocalis, & copula duarum Consonantium in eandem Syllabam, cujus *Figura* (:), Estque vel

Implicitum, sub omni litera vocalem non habente concipiendum, excepto Caph finali, & præcedente Schva, ut ⲁⲃⲣⲉ *dabbar* pro ⲁⲃⲣⲉⲗ *verbum*, ⲙⲉⲗⲉⲕ *Melech* rex, ⲙⲁⲥⲁⲗⲉ *Maschale* regnavisti.

Explicitum, in se non pronunciandum, quia non est vocalis vera; per Accidens vero & propter Euphoniā rapidissimo sono efferendum.

(α) *Ab initio*, non in fine, ut ⲗⲙⲉⲗⲉ.

(β) *Post vocalem longam*, nisi habeat Tonum; non brevem, nisi habeat Meteg. ⲡⲁⲕⲉⲗⲁ *naphschi* anima mea, ⲗⲓⲗⲉⲗ *lajelab* in nocte, ⲡⲁⲓⲃⲓ *vajebi* & fuit.

(γ) *Post aliud Schva*, ut ⲓⲥⲙⲉⲣⲓ *jischmeru* (nisi sit in fine) & sub litera Dagesata, ut ⲡⲁⲕⲉⲃⲏ *pakedbu*. Non legitur ante aliud Schva.

2. Compositum, sub Gutturalibus loco Schva Mobilis scribendum Euphoniæ causa, quod componitur cum Patach, Segol & Kamez Chateph, diciturque

- Cateph-Patach, a.

- Cateph-Segol, e.

- Cateph-Kamez, o.

- Patach-Genubba, f. Furtivum his addendum, quod sub ultimis literis ⲙ, ⲡ & ⲉ rapidissime & ante suam Consonam efferendum, nisi Kametz vel Patach præcesserit, ut ⲁⲗⲉⲃⲏ *eloab*,

eloab,

eloab, מְשִׁיחַ *maschiach*, הֹשִׁיעַ *Hoschia*. Quod fit interdum sub penultimis ך & ם, quando ultima (:) expressum & Dages lene habuerit, ut שְׂמַעַת *schamáat*, פִּשְׁעָה *Paschéat*.

Tabula IV.
DE
NOTIS ORTHOGRAPHICIS.

Note Orthographica sunt quatuor:

I. *Dages* augens vel mutans ordinariam literarum pronunciationem, Estque vel

1. *Lene*, indurans sex literas בְּבִרְכַּת

a) *Ab initio*, extra contextum quidem semper, ut דַּבֵּר *dabbier*. In contextu vero, præcedente vel litera mobili, ut בְּרִשִׁית *bereschitb bara*; vel Accentu Domino, וְיַהֲבִיחַ *vehabajah keez*; vel nomine יְהוָה *Jehovab*, יְהוֹרִיב *Jehorib*, ut יְהוָה יְהוֹרִיב &c.

β) *In medio*, vel *fine*, si præcedit Schva quiescens, ut מַלְכוּת *malco*, מַלְאכָה *malacht*, observatis quibusdam conditionibus, quas recenset Wasm. p. 13. 14.

2. *Foris*, omnes literas, præmissa vocali vel parva fine; vel longa cum Tono, geminans, exceptis Gutturalibus & Resch. Estque triplex

(α) *Characteristicum*, indicans certam vocis formam, ut דַּבֵּר *dibber*, locutus est, quasi דַּבְּבֵר.

(β) *Compensativum*, literam abjectam compensans, ut מִתֵּן *miten* pro מִתַּת *mitat* ex תַּת *tat* dedit.

(γ) *Euphonicum*, quod nulla cogente necessitate, Euphoniae gratia ponitur, ut לִי *libi*.

Cæterum Dages in Schvatis non raro excidit, ut לַיהוָה *lahovah* pro לַמְנַצֵּחַ *lamnatsach* pro לְמַנְצֵחַ *lemnatsach*.

II. *Mappik* est punctum, quod ך Finali inscriptum, indicat illud legi, ut אֱלֹהֵי *Eloab*.

III. *Me-*

III. *Metbeg*, est lineola perpendicularis, quæ Vocalibus adscripta, fornum earundem decore suspendit, ut **הַגִּתָּח**.

IV. *Macceph*, est lineola transversa, plures voces copulans ad continuam prolationem, ut **בֵּית יִשְׂרָאֵל**.

Tabula V.

De SYLLABIS & TONO.

Ex conjunctione Consonæ & Vocalis oritur

I. *Syllaba*, quæ duplex est:

1. *Simplex*, constans ex una Consona mobili & Vocali proprie dicta, ita, ut Consona semper inchoet Syllabam, nunquam Vocalis.

גָּלִיבָא galitba.

2. *Composita*, constans ex duabus vel tribus Consonis & una Vocali. Fit autem attrahendo literam aliquam, habentem Schva quiescens, vel fortiter Dageffatam ad præcedentem literam & Vocalem, ut,

שָׂר Sar, **קָמֶת** Kamt, **פִּקֶּד** Pikked.

Obserua: Schva neque simplex neque Compositum facit Syllabam. Si Simplex est Quiescens, coalescit cum præcedente Consona in Syllabam, ut:

מִשְׁכְּרֵטֶב *maschkürtesb*.

Sin Mobile vel etiam Compositum Schva, habetur pro additamento sequentis Syllabæ, ut:

אָנִי *áni* **פְּתִיחוֹת** *Pëthi-*

chotb. **רוּחַ** *ruach* & **אֵלֹהִים** *eloah* sunt monosyllaba,

II. *Syllaba Tonus*, qui cognoscitur

I. *Ex natura vocis*, ubi

a) *In Ultima Syllaba* est regulariter. Vox dicitur *Milra*. Inprimis autem hoc fit, si ultima habet Vocale longam, ut **דָּבָר** *dabbar* verbum, **רֵאשִׁית** principium. Excipiuntur הַ Paragogicum, Locale, & Terminale, ut **לִיָּה**, **אַרְצָה**.

b) *In Penultima rarius*, si ultima composita est ex Vocali parva. Dicitur *Milel*, ut, **מֶלֶךְ** *rex*, **נֶעַר** *juvenis*. Excipe (a) *Formam radicalem*, ut: **פִּקֶּד**. (b) *Regimen*, ut **בְּרֵכָה** ex **בְּרֵכָה**. (c) *Al-*

ser-

ternationem, ut: שִׁבְרָא pro שִׁבְרָא. (d) Haman, id est, ך radicalē, cum terminationibus Suffixorum כִּים, כִּין, item verbalibus תָּם, תָּן, v. gr. פָּמְרָתָם, בְּנֵיכֶם. (e) Tres Consonas, v. g. מִשְׁלָּת. (f) Terminationem, ut, אֲרִילִי, &c.

2. Ex additis Accentibus, qui, licet primario distingvant, secundario tamen Tonum ostendunt. Sunt autem Domini seu Distinctivi Silluc̄ Atnach̄ Sakefgadol̄ Sakefkaton̄ Segoltā Tipchā Refiā Sarkā Pastā Tfir̄ Paser̄ Pfik̄ Ministri sunt Munach̄ Mercā Mapach̄ Kadmā Dargā &c. vid. Doctrinam de Accentibus

Observa: Tonus natus sæpius migrat de sua sede ob

1. Vau Conversivum, ut וַיְבָרֵךְ
2. Euphoniā, ut אֶחָדָה
3. Munach & alios Accentus.

Tabula VI

DE

ANALOGIA IN GENERE.

Vox Ebrza spectatur partim

I. In se, ubi

1. In Genere quoad

a. Originem est

Primitiva seu Radix, sæpissime quidem Verbum, ut דִּבְרָא dixit.

Derivata, quæ a Radice descendit, vel sola Vocalium immutatione, ut מֶלֶךְ rex a מְלִיךָ regnavit: vel accessione literarum servilium, quas dicimus הֶאֱמַנְתִּי, f. Heemanticas ut רֵאשִׁית principium מִשְׁפַּת iudicium.

b. Figuram

Simplex, quæ ab una Radice descendit, ut גִּבְרָא vir, a גָּבַר valuit,

Composita à diversis Radicibus surgens, Hæc in Nominibus

B

bus

bus Propriis frequentissima est, ut, מַלְכֵי - צַדִּיק Rarissima vel nulla in Appellativis, ut שָׁמַיִם, caelum à שָׁם ibi & מַיִם aqua.

c. Formationem, quæ
Flexibilis, ut Nomen & Verbum.
Inflexibilis, ut Particula.

d. Qualitatem, ubi Vox
Perfecta,
Imperfecta.

2. In Specie triplex :

a) Nomen, idque tam

Primarium, significans primario rem.

Secundarium, seu Pronomen, significans primario personam.

β) Verbum, idque

Perfectum, quod omnes tres radicales in flectendo retinet.

Imperfectum, quod radicalem aliquam abjicit.

γ) Particula, quæ

Separata est, & ex Lexicis cognoscitur.

Inseparabilis, constans ex una litera, & aliis vocibus adjungitur.

Tales literæ sunt septem, inclusæ memorabili Symbolo: מִשֶׁה

וְכָלֵב

II. In Axiomatibus nonnullis, mutationem & Vocalium & Schva ostendentibus, ubi

I. Vocalis vera mutatur

a) In Schva & quidem

α) In Tertia Syllaba,

Ex longis

(ִ) ut דְּבָרִים pro דְּבָרִים ex דָּבַר,

(ֵ) ut לְבָבִי pro לְבָבִי ex לָבַב,

(ֶ) Sequente Segol & Patach, ut קָרְשִׁים a קָרַשׁ.

Ex brevibus

(ִ) & (ֵ) ut קָרְשִׁים a קָרַשׁ, נְעָרִים a נָעַר, מְלָכִים, נָעַר a מְלָכִים.

Excipiuntur Vocales impuræ, quæ vel literam quiescentem

tem

tem vel Dages forte , tam explicite , quam implicite , includunt.

β) *In penultima* (..) (..) & (-) ; (..) quidem, ubi præcesserit (τ) manet, alias in Schva mutatur, ut עֲנִיָּים pro עֲנִיָּים ex עֲנִיָּי (..) & (-) mutantur in Schva, ut, מְלִכָּה pro מְלִכָּה. Excipitur Terminatio Pluralis. Hæc enim si accesserit, in Kamez mutantur, ut מְלִכִּים pro מְלִכִּים. Sic etiam (-) seqvente (.), & accedente ה̄ Paragogico, mutatur in (:) alias in Constructo transfit utraqve vocalis in (..) ut בֵּיתָהּ, בֵּית, ex בֵּיתָהּ. Sic etiam (..) sub (τ) accedente ה̄ paragogico transfit in Schva, si (τ) præcedit ; alias contrahuntur conjunctim in Cholem, ut מוֹתֵי & מוֹתָהּ.

γ) *In ultima* (..) si nullum (τ) vel (.) mobile præcedit, ut: פְּקָרִים
2. *In Vocalem aliam.* Ubi quidem

α) *Longa transfit in Brevem,*

Propter Tonum ablatum, ut : וַיִּשָׁב pro וַיִּשָׁב, וַיִּקָּם pro וַיִּקָּם.

Propter Dages Forte, ubi Kamez in Patach, Tferē in Chireck parvum, Cholem in Kübbuz vel Kamezchatuph transeunt, ut חֲקִים pro חֲקִים ex חֲקִים pro חֲקִים ex חֲקִים pro חֲקִים ex חֲקִים. Sed excipiuntur חֲקִים, חֲקִים, חֲקִים &c.

β) *Brevis in longam,*

Propter Accentus Dominos quosdam, nempe Silluc, Atnach, Sakepkaton : & Refia . In tali casu enim Segol ante Segol vel Patach mutantur in Kamez, ut : כָּרַם pro כָּרַם, כָּרַם pro כָּרַם; Schva mutatur in Sægol, ut שָׁבִי pro שָׁבִי; ante terminationes Verbales in eam Vocalem, ex qua ortum est ut יִרְאֶה pro יִרְאֶה. In nonnullis Particulis cum Kamez Pronominis transponitur ut בָּךְ pro בָּךְ. Denique Charef-Kamez propter accentum mutatur in Cholem, ut חֲלִי pro חֲלִי.

Propter literas Gustarales & ר. In hoc casu transeunt Patach in

in Kamez, Chirek parvum in Tseve, Kamez - chatuf vel Küb-
 buz in Cholem, ut **בְּרַח** pro **בְּרַח** **בְּרַח** pro **בְּרַח** **בְּרַח** pro
בְּרַח

Observa [1] Dages semper pellitur, compensatio interdum
 negligitur, ut **חַחֲשֵׁה** pro **חַחֲשֵׁה**. [2] Dages ex aliis
 literis interdum ejicitur & compensatur, ut **חַחֲל** pro
חַחֲל

Propter Terminationem Pluralem וִים & וִת abut Patach & Segol
 in Kamez ut **נְעָרִים מְלָכִים**

c] *Denique Vocales inter se permutantur* ob Euphoniā, & quidem Ka-
 mez & Segol **הָאֲרָץ** pro **הָאֲרָץ**

Tseve & י ut **יַפְקִיר** pro **יַפְקִיר**

Tseve & Patach, ut **אֲבָר** pro **אֲבָר**

Cholem, Schurec & Kibbuz **יָרוּם יָרוּם יָרוּם**

Patach & Segol **שְׁאֵלְתֶם** pro **שְׁאֵלְתֶם**

Patach & Chirek **וְלִדְתֶיךָ** pro **וְלִדְתֶיךָ**

Segol & Chirek **אֲבִנָּה** pro **אֲבִנָּה**

Kamez-Chatuph & י **דְּשַׁלַּךְ** pro **דְּשַׁלַּךְ**

Kibbuz & Schurec **הַבָּה** pro **הַבָּה**

Schva simplex & Comp. sub non gutturalibus e. g. **שְׂרָשִׁים** pro
שְׂרָשִׁים

2. *Schva, vel Unum, vel Duo* occurrunt. Si

a) *Unum, idque*

(α) *Mobile, transfit in*

communissime. v. g. **עֲצָמִים**

in Imperativo & Infinitivo Kal & in nominibus quibusdam,
 ut **אֲכַל**

quando Schva e Cholem prognatum est, v. g. **אֲחֵרִים** pro
אֲחֵרִים ex **אֲחֵל** tentorium.

(β) *Immobile transfit* praecedente **וְ** & **וְ** in Compositum analo-

gum nempe in **וְ**, in **וְ**, in **וְ**, ut **אֲחֵרֵךְ** pro **אֲחֵרֵךְ**, **חֲחֹק**
 pro **חֲחֹק** **וְעַמְד** pro **וְעַמְד** **וְאֲחֵל** pro **וְאֲחֵל**, Sed praecedente

Chi-

Chireck mutatur vel in $\_$, vel in $\_$, ita, ut Gutturalis se & præcedentem punctet. v. g. הָאֱמִן pro הָאֱמִן , יַעֲבֹר pro יַעֲבֹר . Nempe in Præterito Hiphil ferme usurpatur Cateph Segol, in Futuro Kal, si prima est N plerumque est $\_$, Cætera usus dabit.

b) *Duo*, vel sunt *Simplicia*, vel *Composita*. Si sunt *Simplicia*, prius mutatur in

Chireck communissime, ut בְּכֹלִי ubi posterius sub Jod plane tollitur לִיהִרְחֵק .

Patach rarius, præsertim ubi ex Segol prognatum est, ut מְלִכִי .
Segol rarius sub gutturali Zerata, v. g. חֶלֶק ex חֶלְקִי .

Kametz Chatuph, si consona habuit Cholem, ut קָרַשׁ ex קָרַשִׁי .

Composita, Schva Compositum ante Simplex stare nequit, sed

Ab initio abjicit suum Chateph sive Schva, relicta sola vocali, ut אֶפְסִי pro אֶפְסִי .

In medio conciditur sive abjicit alterutram sui partem, vel Schva, vel Vocalem, ut תְּחַטְּאוּ pro תְּחַטְּאוּ , יַעֲמִדוּ vel יַעֲמִדוּ pro יַעֲמִדוּ .

Schva Simplex ante Compositum mutatur in Vocalem Schva Composito Analogam, ante $\_$ in $\_$, in $\_$ in $\_$, ut, וְאָנֹכִי pro וְאָנֹכִי , וְאָמַת pro וְאָמַת , וְחָלִי pro וְחָלִי .

Observa: Interdum post talem mutationem Schva Compositum transit in Simplex, ut: וְחָיָה pro וְחָיָה . In paucis fit Crasis seu contractio, אֲדַנִּי , אֲלֵה , אֲמַר , ut לְאֲדַנִּי pro לְאֲדַנִּי , לְאֲלֵהוּ pro לְאֲלֵהוּ , לְאֲמַר pro לְאֲמַר .

Tabula VII. DE NOMINE.

In Nomine consideranda veniunt

I. *Forma*, ubi Nomen vel

B 3

Nu.

Nudum, constans ex folis radicalibus. Illa Nomina *nuda* fiunt vel ex *Kal*, ut *דָּבַר* *verbum* a *דָּבַר* *loqui*, *מָלַךְ* a *מָלַךְ* *regnavit*; vel ex *Piel*, ut *שָׁפַת*, *כָּפַר* &c. *Nuda* a Verbis Imperfectis orta ne quidem omnes radicales habent, ut *גָּר* a *גָּרַד*, *חָן* a *חָנַן*. *Auctum*, quod præter Radicales literas habet aliquam ex Heemanticis additam, adeoque augetur

1. Ab Initio, ut *אֶצְבַּע* a *צָבַע*.
2. In Fine, ut *בְּרַכָּה* a *בָּרַךְ*.
3. Utrinque ut *מִלְחָמָה* a *לָחַם*.

Nomina orta ex Tertia & Quarta Conjugatione augetur ad minimum caractere Conjugationis.

II. *Articulus ה*, quem vocant *Emphaticum*, idque applicant Nominibus Appellativis, in Statu absoluto positus, per (_) sequente Dages, ut *הַדָּבָר* *hoc verbum*. Si sequens Gutturalis Dages non recipit, mutatur in Kamez, ut *הָאֹר* *hæc lux*. Euphonice quondamque habet Segol ante ה, ח, ע, ut *הָעָרִים* pro *הָעָרִים*. Cæterum ה *Emphaticum* supervenientibus literis *בְּלֵב*, cedit, relicta vocali *בְּדָבָר*. *Sicut verbum*.

III. *Genus duplex est: Masculinum & Fœmininum*. Utroque concurrente, dicitur *Commune*. *Neutrum* maxima ex parte supplet Fœmininum. Cognoscitur utrumque.

1. *Ex Significatione*, ubi *Masculina* sunt nomina Virorum, Fluviorum, Montium, Fontium, Populorum & Mensium. *Fœminina* nomina Mulierum, Regionum, Insularum, Urbium & Membrorum, præsertim Geminorum.
2. *Ex Constructione*. e.g. *הָאָרֶץ הַזֹּאת* *terra fuit*.
3. *Ex Terminatione*, ubi Fœminina desinunt in ה præcedente Kamez, & ה servile, ut *אִשָּׁה* *fœmina*, *רֵאשִׁית* *principium*. Exceptis Numeralibus Cardinalibus à tribus ad decem, quæ sub terminatione Fœminina sunt Masculina, & contra, ut *שְׁלֹשָׁה* *tres servi*, *שְׁלֹשׁ אֲמָהוֹת* *tres ancilla*.

IV. *Motio*. Movetur autem Masculinum in Fœmininum, adjiciendo

- a) ה̄ præcedente (,) ut אישׁ ab אישׁ vir, טובה bona à טוב bonus, ה̄, si adfuerit, prius excludendum, ut יפה, pulcher, יפה, pulchra, עשה faciens, עשה qua facit.
- b) ה̄ five Simpliciter in ך̄ finitis, five præcedentibus duobus Segol in Participiis, ut שני secundus, שנית secunda, פקדן à פקדן & ית, ut שנית secunda, נבריה extranea.

V. *Numerus*, qui triplex: *Singularis*, varias terminationes habens, *Dualis* raro obvius, desinit in ים ut, המים. Fœmininum ה̄ si adest, in ת̄ mutatur, ut, שפתים. Pluralis Masculinorum fit in ים ut מלכים reges. Fœmininorum in ות, ut טובות. Sæpe tamen Terminationes permutantur, ut Masculina Singularia habeant terminationem Fœmininam, & contra, ut אב pater, Plur. אבות, מלך verbum plur. מלים aut מלין. Paucula utramque terminationem habeant, ut עב nubes & עבות.

- Observa 1. ה̄ quiescens, crescente voce per Genus & Numerum sine omni Compensatione abjicitur. At in Duali in ת̄ mutatur, ut: יפה pulcher, plur. שפתים שפה labium.
2. Terminationes ות̄ faciunt יות, sed ות̄ habent יות, ut מלכות regnum, מאבות מלכות, Plur. מאבות.
3. Nomina Formæ פרי, in Plurali Chireck secundæ literæ mutant in Kametz, ut פרי Plur. פריים.
4. Orta e Geminantibus Ajin, ante Terminationem Generis & Numeri, habent Dages Compensativum, ut המים integritas, צר Plur. צרים.

VI. *Status* triplex est: *Absolutus*, *Constructus* & *Suffixionis*, de quibus suo loco.

VII. *Casus* improprie dictos habent, & quidem

Genitivus patet vel ex *Regimine*, vel ex ל. Apud Profanos ה̄ habetur.

Dativus habet ל.

Accusativus את.

Ablativus מן vel ב.

VIII. Comparatio non fit per diversas Terminaciones, sed Periphra-
stice.

Comparativus circumscribitur per מן vel ב sequente Dages, ut
טוב מן melior.

Superlativus, fit vel per Particulam מאר, ut טוב מאר optimum;
vel per Repetitionem vocis, five in se, five Synonymo, ut טוב טוב,
optimum ובהר תוהר vastissimum.

Tabula VIII.

DE

PRONOMINIBUS.

Nomina Secundaria five Pronomina dividuntur in

1. Separata, uti sunt

1. Personalia אני ego, Com. אתה tu, M. את F. הוא ille;
היא illa, אנחנו Nos. Com. אתם vos, M. אתן F. הם ipsi,
הן ipsa. Casus obliquos exprimunt Notis Casuum & Af-
fixorum, ut אני ego, שלי mei, לי mibi, אתי me, מני, מני,
מני à me, אתה Tu, שלך Tui, לך Tibi, אתך Te, ממך à Te.
In Femin. את Tu, שלך Tui, לך Tibi, אתך Te, ממך à Te,
הוא ille, M. היא היא illa, F. שלו M. שלה F. illius, לו M. לה F.
illi, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו, מנהו,
Sic in Plurali.

אנחנו Nos, שלנו Nostri, לנו Nobis, אתנו Nos, ממנו à
Nobis, אתם M. אתנה & אתן F. Vos, שלכם, M. שלכן F.
Vestri, מכם, M. מכן F. Vos, אתכם M. אתכן F. Vos, מכם
M. מכן F. à Vobis, הם illi, הנה illa,
שלחן illorum, שלחן illarum, להם M. להנה F. illis,
מהם, מהם, מהם, מהם, מהם, מהם, מהם, מהם, מהם, מהם,
F. ab illis.

2. De

(c) Singularia & Pluralia promiscue, ut: תַּחַת & בֵּין.

2. Verbalia, quæ sunt

Præteritorum נִי Me, Com. הָ: הָ: .. Te, הָ: הָ: illam, הָ: illam, נָ: Nos

Com. כָּם: , כָּן: vos ׀ eos | eas.

Futurorum, Imperativorum & Infinitivorum, נִי Me Com: הָ: הָ:

Te, הָ: הָ: illam, הָ: illam, נָ: Nos כָּם: , כָּן: vos ׀

illos. ׀ illas.

Observa: 1. Suffixa ordinariè Activis conveniunt.

2. Kametz primæ, & Schva secundæ Syllabæ, item Schva primæ & Cholem secundæ Syllabæ transponuntur, & transpositum Cholem in Kametz Chatuph mutatur, ut: פִּקְרוּהוּ *visitarunt eum*, פִּקְרוּ *visita eum*.3. Tere, Cholem & Patach ultimæ Syllabæ non crescentis mutantur in Schva, ut: פִּקְרוּ *visitavit eum*, ex פִּקְרָהּ4. He Foemininum ante Suffixa syllabica mutatur in ת Schvarum, præmissio Patach; sed ante Asyllabica in ת Vocali Suffixi punctandum, præmissio Kametz, ut: פִּקְרְתֶּךָ *visitavit te* F. פִּקְרְתָּהּ *visitavit eam* F.5. Terminationes י & ו expellunt Vocalem Suffixi, ut: פִּקְרְתֶּיךָ *visitavit eum*.6. Augmenta Præteritorum & Futurorum mutantur; & ibi quidem ת in ת, ת in ת, ת in ת, ת in ת, ת in ת, ת in ת; hic ת in ו vel ׀ ut: פִּקְרְתֶּם *visitastis eos*, פִּקְרְתֶּיךָ *visitasti eum*.7. Futura & Imperativi si habent Patach, mutantur in Kametz, ut: שְׁמַעֲנִי *audite me*.8. Ante Suffixa נִי, הָ, הָ, הָ, הָ, הָ in Futuris quandoque inferitur ׀ schvandum, ut: אֶעֱלֶמְךָ *evellam te*.9. Infinitivi Verborum Lamed He assumunt Suffixa in statu Constructo, ut: לַעֲשׂוֹתוֹ *ad faciendum illud*.10. Participia, quæ alias Suffixa Nominum habent, in Foemininis tantum sub forma ת, ת illa assumunt, ut: יוֹלְדְתֶךָ *pariens te*, ex יוֹלְדָתְךָ.

Tabu-

Tabula IX.
De VERBIS.

Verbo accidunt

I. *Qualitas*, ubi Verbum *Perfectum* in flectendo omnes Radicales tres retinet; *Imperfectum* aliquam quandoque certis de causis abjicit.

II. *Genus*, quod est vel *Masculinum*, vel *Fæmininum*.

III. *Numerus*, qui vel *Singularis*, vel *Pluralis*, *Dualis* in Verbo exulat.

IV. *Tempora* explicite duo sunt

1. *Præteritum*, includens *Imperfectum*, *Perfectum* & *Plusquamperfectum*; imo & *Præsens*.

2. *Futurum* duplex est

1. *Primum* s. *imperans*, &

2. *Secundum* s. *narrans*. *Præsens* ordinarie exprimitur per Participium & Pronomen Personale; interdum etiam per *Futurum secundum*.

V. *Persona* sunt tres; *Prima*, *Secunda* & *Tertia*. Illa semper *Generis Communis* est, Hæ *Masculinum* & *Fæmininum* agnoscunt.

VI. *Modi* tres:

1. *Indicativus*

2. *Imperativus* &

3. *Infinitivus*.

Per *Infinitivum* exprimuntur *Gerundia* & *Supina*, & una ex literis קרי præponitur.

Conjunctivus vel in *Futuro* continetur, vel particula אין exprimitur.

Optativus, per לר , vel per $\text{אין} - \text{מי}$ exprimitur, ut apud Latinos per *utinam*.

VII. *Conjugatio* non nisi una proprie dicendo est; quatuor tamen classes significationum ex eadem ratione deductæ per certos characteres insinuatæ, & à verbo פער appellatæ. Tres priores sunt *Activa* & *Passiva*. Quarta tantum *Neutralis*.

1. *Primæ* Conjugationis character in *Activo*, dicto *KAL*; est nullus, quia originem dat reliquis. *Significatio* est nuda,

nuda, sive illa Activa, sive Neutralis sit. In Passivo, dicto NIPHAL, character est נ, ut: נִפְקַר. Significatio ordinarie est Passiva, rarius reciproca.

2. Secundæ Conjugationis character tam in Activo, dicto PIEL, quam Passivo PUAL, est Dages forte in media Radicali, ut: פִּקַּר, פִּקְרָה. Significatio ordinarie intensiva & frequentativa. Rarius, si verbum in Kal sit Neutrum, in Piel habet Significationem Transitivam & Effectivam, ut: לָמַדְתִּי לְדַבֵּר, לָמַדְתִּי לְדַבְּרָה.
3. Tertix Conjugationis character in Activo, dicto HIPHIL, & Passivo, dicto HOPHAL est ה præpositum, ut: הִפְקַרְתִּי, הִפְקַרְתִּי. Significatio Effectiva seu physice, seu moraliter.
4. Quartæ HITHPAEL character est Syllaba הַת & in media Radicali Dages forte, ut: הִתְפַּקַּרְתִּי. Significatio reciproca; interdum etiam frequentativa.

VIII. Formatio fit ita, ut à Præterito Kal omnia Præterita reliqua formentur; deinde Infinitivi, quibus similes sunt Imperativi; ab Infinitivis etiam sunt Participia & Futura, ut docet sequens schema:

Particip.	Infinit.	Imper.	Futur.	Præter.	
פִּקְרָה פִּקְרָה	פִּקַּר	פִּקַּר	אֶפְקַר	פִּקַּר	KAL. visitavit.
נִפְקַר	הִפְקַר	הִפְקַר	אֶפְקַר	נִפְקַר	NIPHAL. visitatus est.
מִפְקַר	פִּקַּר	פִּקַּר	אֶפְקַר	פִּקַּר	PIEL. visitavit diligenter.
מִפְקַר פִּקַּר	פִּקַּר	caret	אֶפְקַר	פִּקַּר	PUAL. visitatus est diligenter.
מִפְקַרְתִּי	הִפְקַרְתִּי	הִפְקַרְתִּי	אֶפְקַרְתִּי	הִפְקַרְתִּי	HIPHIL. visitare fecit.
מִפְקַרְתִּי	הִפְקַרְתִּי	caret	אֶפְקַרְתִּי	הִפְקַרְתִּי	HOPHAL. visitare factus est.
מִתְפַּקַּרְתִּי	הִתְפַּקַּרְתִּי	הִתְפַּקַּרְתִּי	אֶתְפַּקַּרְתִּי	הִתְפַּקַּרְתִּי	HITHPAEL. visitavit seipsum.

Observatio.

I. Ad KAL,

1. Qvod media Radicalis interdum habeat Tsere, rarius Cholem, ut: **חָפַץ** *voluit* **יָכַל** *potuit*.
2. Qvod Imperativi, Infinitivi & Futura pro Cholem habeant Patach, si ultima est vel Gutturalis, vel **ר**, vel Sgnificatio neutra, ut: **אֲשַׁבֵּב** *cubabo*.
3. Qvod Infinitivus absolutus habeat Kametz, ut: **בִּקֹּר** *visitare*; Constructus Schva, ut: **לְבִקֹּר** *ad visitandum*.

II. Ad NIPHAL, qvod pro Patach ultimæ sit in Præterito & Infinitivo Cholem, ut: **נִחַתָּהוּ** *miser fuit* pro **נִחַתְתָּהוּ**, **הִנְתָּהוּ** pro **הִנְתָּהוּ**.

III. Ad PIEL,

1. Qvod (..) mediæ Radicalis mutetur interdum in Patach, ut **דָּבַר** *docuit*. In tribus habeat Segol, ut: **דָּבַר**, **כָּפַר**, **כָּבַט**. Interdum Dages characteristicum mutetur in Cholem, ut **שִׁפְט** pro **שִׁפֵּט**.

2. Qvod Verba Quadrata seu Quadrilitera huc pertineant, ut: **גִּלְגַּל** *devolvit*, pro **גִּלְגָּל**.

IV. Ad PUAL, qvod pro **ו** interdum sit Kametz Chatuph, ut: **שָׁדְדָה** pro **שָׁדְדָה**.

V. Ad HIPHIL, qvod *partim* **ו** & **ו** alternent; *partim* **ה** Characteristicum abjiciatur.

VI. Ad HOPHAL, qvod pro Kametz Chatuph sæpe sit Kûbbutz, ut: **מִפְקָר** pro **מִפְקָר**.

VII. Ad HITHPÁËL,

1. qvod **ת** cum Sibilantibus transponatur, tunc etiam post **צ** in **ט**, post **ז** in **ר** mutetur.

2. qvod pro Tsere ultimo sit interdum Patach.

VIII. Qvod reperiantur Verba mixta ex diversis Conjugationibus & Temporibus, ut: **אֶקְרָא** ex **אֶקְרָא**, per **א**, & **קָרָה** per **ה**.

Tabula X.

De Verbis Imperfectis, & in Specie de Defectivis
PE-NUN.

Verba Imperfecta aliquam e Radicalibus interdum abjiciunt, & pro diverso compensandi modo dividuntur in *Defectiva* & *Quiescentia*.

Defectiva literam Radicalem perditam compensant per Dages forte sequenti literæ impressum, Talia sunt *Defectiva* פ נ.

Pe Nun &

Geminantia Ajin.

Observa: Prima Radicalis apud Ebræos dicitur פ. Secunda ע, Tertia ל. ex antiquo Paradigmate פ ע ל *operatus est*.

Verba *Pe-Nun* abjiciunt Nun schvandum, cum *Iniale* (in Imperativo & Infinitivo Kal;) tum *Medium*, (quod fit in Futuro Kal, Præterito & Participio Niphal, toto Hiphil & Hophal,) & compensant per Dages forte in sequente, ut: פ ע ש, ע ש ת, ע ש נ.

Observa. 1. Infinitivus in Kal habet פ Paragogicum, ut: ע ש ת.

2. Verbum ע נ ת *dedit* multis modis deviat. Habet enim in Futuro ע נ ת, in Imperativo ע ת, in Infinitivo ע ת. In flectendo ante Terminaciones פ, ת, ת, ת, ultimum Nun abjicit, & per Dages forte pensat, ut: ע ת ת, ע ת ת, &c. Hoc imitantur alia quædam verba, frustra Lamed Nun & ת dicta. Neque enim jacturam literæ Nun & Thau faciunt; sed per Compendium Dages pro literis adhibent, ut: ע ת ת pro ע ת ת.

3. Huc pertinet verbum Imperfectum ע ק ח, quod habet in Futuro ע ק ח Imperativo ע ק ח, Infinitivo ע ק ח, & frustra, cum verbo Perfecto ע ק ח *accepit* confunditur.

Tabula XI.

De Verbis Geminantibus Ajin.

Verba *Geminantia Ajin*

I. In Prima & Tertia Conjugatione (excepto utroque Participio Kal) amittunt unam e Geminatis, eamque, crescente voce, per Dages compensant. Litera Præformativa accipit (ר) in Futuro Kal.

Kal; Præterito & Participio Niphal; Futuro, Imperativo & Infinitivo Hiphil; (,) in Præterio & Participio Hiphil; (ו) per totum Hophal. Primæ Formæ ex סָבַב *circumdedit* contractæ sunt tales:

Participia.	Infinitiv	Imperativus	Futura	Præterita	
סָבַב vel סָבִיב	סֹבֵב	סֹבֵב	אֶסֹב	סָבַב	Kal.
נָסַב	הִסֹבֵב	הִסֹבֵב	אֶהִסֵב	נָסַב	Niphal.
מִסֹבֵב	סֹבֵב	סֹבֵב	אֶסֹבֵב	סֹבֵב	Piel.
מִסֹבֵב	סֹבֵב	caret	אֶסֹבֵב	סֹבֵב	Pûal.
מָסַב	הִסֵב	הִסֵב	אֶהִסֵב	הִסֵב	Hiphil.
מִוִסַב	הִוִסַב	caret	אֶהִוִסַב	הִוִסַב	Hophal.
מִסְתַבֵב	הִסְתַבֵב	הִסְתַבֵב	אֶהִסְתַבֵב	הִסְתַבֵב	Hithpaël.

Observa.

1. Tertia Præteriti Sing. & Plur. etiam habere possunt Cholem, ut: וְרָבִי *Gen. XLIX, 23.*
  2. Hiphil perpetuo terminatur in Tsere, ut: הִסֵב.
  3. In Imperativo & Futuro Niphal extraordinaria terminatio est Patach, ut: אֶסֵב, הִסֵב.
  4. In Flectione ultima Radicalis ex analogia schvanda ante terminationem ה, ה, הַס, הַן, נו, pro Schva assumit in Præterito ו, in Futuris & Imperativis Segol, sequente Jod quiescente, ut: סְבִינָה, סְבוֹת, סְבוֹת, סְבוֹתִי.
  5. Quædam Geminata non abjiciunt litteram mediam, sed Perfecta verba imitantur, ut: כָּלְלִי.
- II. In Conjugatione II & IV. hæc verba retinent omnes tres Radicales; sed loco Dages characteristici habent Cholem, ut: סֹבֵב.
- Observ. Quædam Verba in II. & III. Conjugatione inserunt primam Radicalem post secundam, ut: קָלַל ex קָלַל pro קָלַלְל.

Tabula XII. De Verbis PE-JOD.

Verba *Quiescentia* litteram abjectam compensant per Vocale longam in præcedente, suntque *Pe-Jod, Ajin-Vau, Lamed-Aleph, & Lamed-He.*
Verba

Verba Pe - Jod

Jod Schwandum abjiciunt & compensant in

- I. Kal per ( ) sequente alio ( ), ut : אָשַׁב. In quibusdam Jod Schwandum non abjicitur, sed quiescit in præcedente Chirec sive explicito sive implicito ; & in Hiphil præcedente Tšere, ut : אִישָׁב, אִישָׁב.
- II. In Niphal & Hiphil per Cholem, ut : נוֹשֵׁב, הוֹשֵׁב.
- III. In Hophal per Schurec, ut : הוֹשֵׁב.

Observ.

1. Imperativus in Kal abjicit Jod, ut : שֵׁב, Infinitivus addit ה, ut : שֵׁבֵת.
2. In Niphal Jod Dagesandum mutatur in ה, ut : הוֹשֵׁב, quod fit in Hithpaël in quatuor verbis יָסַר, יָדָה, יָדַע, יָכַח.
3. Peculiare verbum est אִיפֹל potuit, quod in Futuro Kal habet אִיפֹל.
4. Verba quædam Pe-Jod, sc. יָנַח, יָצַב, יָצַג, יָצַע, יָצַק, יָצַר, יָצַת, יָצַת, Jod schwandum in medio abjiciunt abjectumque pensant per Dages forte. e. g. הַרְצִיב pro הַרְצִיב. Sed dubio procul in plerisque olim prima radicalis fuit Nun. Peculiare est יָנַח, ubi Jod abjectum per Dages compensatur.
5. Huc pertinent octo alia verba, sed male פָּא dicta, nimirum אָבַר periiit, אָבָה voluit, אָכַל edidit, אָמַר dixit, אָפַח coxit, אָדַב dilexit, אָחַז apprehendit & אָסַף collegit. Quæ in prima, Aleph radicali excluso, habent in Kal Cholem & Tšere vel Patach, ut : אָמַר, אָמַר, תָּאמַר, תָּאמְרִי. Hoc Schema esto :

Partic.	Infinit.	Imper.	Futur.	Prat.	
יֹשֵׁב, יֹשֵׁב	שָׁבֵת	שֵׁב	אָשַׁב	יֹשֵׁב	Kal.
נוֹשֵׁב	הוֹשֵׁב	הוֹשֵׁב	אִישָׁב	נוֹשֵׁב	Niphal.
מִישָׁב	יֹשֵׁב	יֹשֵׁב	אִישָׁב	יֹשֵׁב	Piel.
מִישָׁב	יֹשֵׁב	caret	אִישָׁב	יֹשֵׁב	Pual.
מוֹשֵׁב	הוֹשִׁיב	הוֹשִׁיב	אִישִׁיב	הוֹשִׁיב	Hiphil.
מוֹשָׁב	הוֹשֵׁב	caret	אִישָׁב	הוֹשֵׁב	Hophal.
מִתְיֹשֵׁב	הִתְיֹשֵׁב	הִתְיֹשֵׁב	אִתְיֹשֵׁב	הִתְיֹשֵׁב	Hithpaël.

Verba Ajin - Van

- I. In Prima & Tertia Conjugatione abjiciunt mediam Radicalem, & per Vocale longam compensant; nempe per Schurec in toto Hophal, per Tšere in Præterito & Participio Hiphil, alias per Kamez, ut : אָקִים, אָקִים, הִקִּים, הִקִּים.

D Observ.

Observ.

- I. Schva mutum ante Augmenta Præteritorum, in Niphal & Hiphil transit in Cholem, ut: **הַקִּימָה** pro **הִקִּימָה**. In Kal & Hophal in Patach, ut: **קָמַת**.
  2. Media Radicalis interdum habet Tferē, ut **מָת** obiit; interdum Cholem, ut: **בִּישׁ** erubuit. Interdum Patach, ut: **טָח** obduxit, **בָּן** sprexit.
  3. Futurum in Kal definit in **וּ**, ut: **אָקוּם**, sed totum Niphal definit in **וּ** ut: **נִקְוּם**.
  4. ה Characteristicum τδ Hiphil sæpe perit per Aphæresin. Ideo quidam volunt statuere verba Quiescentia Ajin-Jod, ut: **רִיבֹת**.
  5. In Hiphil interdum est Tferē, ut **הִקִּיַם**, interdum characteristica interponitur.
- II. In Secunda & Quarta Conjugatione Vau assumit ubiqve Cholem, & loco Dages ultima litera geminatur, ut **קָוַם** surrexit, pro **קָוּם**.

Observa.

1. Vau illud mutatur in Jod, ut: **הִיב** pro **הִיב**.
2. Quædam censentur geminare simul primam & tertiam radicalem, ut: **כִּיל כִּיל** sustentavit pro **כִּיל** ex **כִּיל**.

Hoc Schema esto:

Particip.	Infinit.	Imperat.	Fut.	Præter.	
קָם, קִים	קִים	קִים	אָקוּם	קָם	Kal.
נִקְוּם	הִקְוּם	הִקְוּם	אָקוּם	נִקְוּם	Niphal.
מִקְוּם	קִימָם	קִימָם	אָקוּמָם	קִימָם	Piel.
מִקְוָם	קִימָם	deest	אָקוּמָם	קִימָם	Püal.
מִקִּים	הִקִּים	הִקִּים	אָקוּים	הִקִּים	Hiphil.
מִקָּם	הִקָּם	caret	אָקוּם	הִקָּם	Hophal.
מִתְקוּם	הִתְקוּם	תִּתְקוּם	אִתְקוּם	הִתְקוּם	Hithpaël.

Verba Lamed Aleph

- I. Pro Cholem & Patach Syllabæ non crescentis habent Kametz, excepto Infinitivo Kal & Püal, ut: **מָצַח**, **אִמָּצַח**.
- II. Sub ultimo N Schva rejicitur & compensatur
  1. In Kal per Kametz, in reliquis Præteritis per Tferē, ut: **מָצַחְתִּי**, **נִמָּצַחְתִּי**.
  2. In Futuris & Imperativis per Segol.

III. Par-

III. Participia pro תָּ habent תָּ :

IV. Formatio s. Flectio quidem est regularis ; sed notandum est, quod tertia radicalis non sub se Schva patiatur.

F. Sing. M		F. Plur. M
תָּ	0 3	תָּ
תָּ	2	תָּ
תָּ	1	תָּ

Hoc Schema esto :

Part.	Infin.	Imper.	Fut.	Prat.	
מִצָּה	מִצָּה	מִצָּה	אֲמַצָּה	מִצָּה	Kal.
נִמְצָה	הִמְצָה	הִמְצָה	אֲמַצָּה	נִמְצָה	Niphal.
מִמְצָה	מִצָּה	מִצָּה	אֲמַצָּה	מִצָּה	Ptel.
מִמְצָה	מִצָּה	caret	אֲמַצָּה	מִצָּה	Pual.
מִמְצָה	הִמְצָה	הִמְצָה	אֲמַצָּה	הִמְצָה	Hiphil.
מִמְצָה	הִמְצָה	caret	אֲמַצָּה	הִמְצָה	Hophal.
מִתְמַצָּה	הִתְמַצָּה	הִתְמַצָּה	אֲתַמְצָּה	הִתְמַצָּה	Hithpaël.

In Verbis Quiescentibus Lamed-He habent.

I. Omnia Præterita הָ ut : גָּלָה.

II. Omnia Futura & Participia הָ ut : אֲגַלֶּה, גָּלָה.

III. Omnes Imperativi הָ ut : גָּלֵה.

IV. Omnes Infinitivi { Absoluti וְהָ vel הָ v. g. גָּלֵה.
Constructi וְהָ ut גָּלֵה.

V. He non schvandum sine compensatione abjicitur, ut : גָּלֵה pro גָּלֵה, excepta tertia Præteriti Singularis, ubi in תָּ, ut : גָּלֵה pro גָּלֵה.

VI. He schvandam mutatur in Jod, quod in Kal ante se habet Chirec, ut : גָּלֵה. In reliquis usitatus est Tsere, ut : נִגְלִיתָ. In aliis casibus, præsertim in Imperativo & Futuro est Segol, v. g. גָּלֵה pro גָּלֵה, תִּגְלִינָה pro תִּגְלִינָה.

VII. Formatio Præteritorum ita se habet :

F. Sing. M		F. Plur. M
תָּ	0 3	תָּ
תָּ	2	תָּ
תָּ	1	תָּ

D 2

Hoc

Hoc Schema esto :

Part.	Infm.	Imperat.	Fut.	Pret.	
גָּרַר, גָּרָה	גָּרוּה	גָּרָה	אֶגְרָה	גָּרָה	Kal.
נָגַרְה	הַגְּרוּתָה	הַגְּרָה	אֶגְרָה	נָגַרְה	Niphal.
מָגַרְה	גָּרוּה	גָּרָה	אֶגְרָה	גָּרָה	Piel.
מָגַרְה	גְּלוּחוֹת	deest	אֶגְרָה	גָּרָה	Pual.
מָגַרְה	הַגְּרוּה	הַגְּרָה	אֶגְרָה	הַגְּרָה	Hiphil.
מָגַרְה	הַגְּרוּה	deest	אֶגְרָה	הַגְּרָה	Hophal.
מִתְגַּרְה	חֲתַגְּלוּה	חֲתַגְּרָה	אֶתְגְּרָה	חֲתַגְּרָה	Hithpaël.

Obſerva.

Dantur etiam Verba dupliciter imperfecta, quæ habent ultimam ה vel נ. Primam vel נ, vel י, vel כ; vel mediam ו. Singula tractantur ex iudole Verbi Imperfecti, v. g. הִכָּה ex הִכָּה, נִכָּה ex הִכָּה, יִצָּא ex הוֹצֵאתִי, יִצָּא ex בָּאתִי, יִצָּא ex בָּאתִי.

Tabula XIII.

De Particulis & Figuris Etymologicis.

E particulis מִשֶׁה וְכֹלֵב.

I. מִשֶׁה וְכֹלֵב; & או, ad; in, ad, propter præponuntur

(1.) Ordinarie per Schva, ut: וְיָדְבֹר & verbum.

(2.) Ante tonum per Kamez, quando Syllaba sequens habet tonum, ut: לְמֵי־אֲדָמָה ad aquas pro לְמֵי־אֲדָמָה. &

(3.) Vau ante labiales ut & ante alias Schvatas (Schva simplici) transit in Schurec. v. g. וְמוֹשֵׁב pro וְמוֹשֵׁב.

Obſerva.

Vau interdum fit *Conversivum*, & vertit Præteritum in Significationem Futuri, & Futurum in Significationem Præteriti. Si Futurum convertitur in Præteritum, habet Patach sequente Dages, ut: וְיָשֵׁב & *sedir*. Si Præteritum in Futurum, retinet Schva, ut: וְיָשֵׁב & *sedebit*. Cæterum Vau Conversivum facit

1. Toni ablationem, ut: וְיָשֵׁב.

2. Apocopen in Verbis Lamed-He, quæ contingit vel simpliciter, ut: וְיָרָא, vel præmissa (ו) ad penultimam, ut: וְיָרָא. Sæpe hæc Apocope negligitur.

3. Metathesin in verbis וְיָרָא & וְיָרָא, ut: וְיָרָא & *fuir*.

II. מִן ex præponitur per Chirec sequente Dages, ut: מִן־עַמּוּדָה ex manu ob exclusum Dages ex gutturali per Tsere, ut: מִן־הַר & monte, III.

III. **ש** qui, *qva, quod*, factum ex **אָשֶׁר** habet Segol & Dages forte, ut: **שָׁרָבַר** *quod verbum*.

IV. **ה** Interrogativum habet, ut: **הֲרָבַר** *quod verbum?* Paragogicum vero Kametz, ut: **קִימָה** *surge quæso*. Pro quo ante Gutturalem est Patach **הַעוֹר** *num ad hoc?*

Figura Etymologica vel aliquid

I. *Addunt*, ut:

1. *Paragoge*

Uficator.

(a) **הַ** **ט** carentis tono, si præcedat schva mobile. Sic enim in terminatione Feminina discernitur. Ufus ejus est in *Nominibus*, **לַיְלָה** *nox* pro **לַיִל**, ubi Chireck transit in Schva.

Pronominibus **הָמָה** pro **הֵמָּה**, **אֲתָנָה** pro **אֲתָנָן** & Affixis **כָּה** pro **כֵּה**; **נָה** pro **נֵה**; **הָם** pro **הֵם**.

Verbis, potissimum in Futuris & Imperativis **אֲשַׁמְרָה** pro **אֲשַׁמְרֶה**, rarius in cæteris, ut: **בְּגַרְתָּהּ** *pravari- catus est*.

Particulis **כָּכָה** pro **כֵּךְ**.

(b) **הַ** **ט** in Personis Futuri (rarius Præteriti) in **וּ** & **וֹ** finitis,

תִּשְׁמְעוּ *auditur*, **תִּשְׁמְעוּן** *noverunt*.

Rarior **הַ** **ט** **הַ** **וּ**, **וֹ**, **וֹ**, **וֹ**, ut: **אֶקְרָאתָהּ** *inclamavi*, **וְיַחֲתִי** *bestiam ejus*, **הִתְלַכְתָּהּ** *in medio ejus*, **וְיָכְרוּ** *quæ iuverant*.

2. *Epenthesis*, otiose inserit

א, ut: **הַכְּלָאֲבוּיִם** pro **הַמְּלָכִיִּם** *reges*.

וּ, ut: **הַשְּׁתַּחֲוִיָּה** pro **הַשְּׁתַּחֲוָה** *incurvant me*.

וּ, ut: **לְדַרְוֹשׁ** pro **לְדַרְוֹשׁ** *ad inquirendum*.

וּ, ante Affixum Futuri in (:) ante **הוּ**, **הַ**, **גַּי**, ut: **יִמְצְאוּנָהּ** *in- venient eam*.

II. *Detrabunt*, ut

Apocope

Communior **הַ** **ט**, quod vel simpliciter in verbis Lamed-

He (ob Van potissimum Conversivum) abjicitur,

ut: **וַיִּכְרַח** pro **וַיִּכְרַחֶה** vel retrahendo Segol ad pri-

mam Radicalem, ut: **וַיִּבְנֶה** pro **וַיִּבְנֶהּ**.

Rarior **הַ** **ט** Pluralis, ut: **הַכְּרִיִּים** pro **הַכְּרִיִּים**

הַ **ט** in verbis **הַ**, ut: **הַ** **ט** *ad peccandum*.

הַ **ט** Paragogici, ut: **קָרָאן** *Ruth. I, 20*.

Crasis f. *Concisio* vel literæ, vel Vocalis, ut: **מְלַכְנִי** pro **מְלַכְנִי**.

Apharefis tollit ab initio **הַ** Præformativum, ut: **בִּין** in- telligere pro **בִּין**.

III. *Transponunt & Literas*, ut: יררעו pro יררעו a ריע Job. XXXIX, 30. & Vocales בַּחֲשֵׁמָה pro בַּחֲשֵׁמָה cum desobabitur illa.

Tabula XIV. De Syntaxi Nominum.

In Constructione Substantivi, cum

I. *Adjectivo* hoc semper postponitur, ordinarie etiam vel utrumque vel neutrum habet Articulum, ut: בֵּן חָכָם *filius sapiens*. Si Adjectivum præcedit, est vel Ellipsis Verbi *Sum*, vel in Substantiva degenerat, ut: יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה *rectum (est) verbum Domini*, Ps. XXXIII, 4.

Observa. (1.) Adjectivum in statu Constructo præpositum exprimit Qualitatem ac Modum rei, ut: גְּדוֹלַת עֵצָה *magnus consilio*, non *magnum consilium*.

(2.) Substantivo exprimitur; ut: פְּתִיחוֹת עוֹר *tunicas pellis* i. e. *pelliceas*. Et cum particulis כ, ל, מ, ut: לֵוִי & אֵפֶר מִיַּעַר *de Silva*, i. e. *Silvestris*.

(3.) Adverbio exprimitur, ut: מָחָר יוֹם *dies cras* i. e. *crastinus*.

(4.) Numeralia peculiarem rationem in multis habent; ut si Cardinalia duobus & deinceps præponuntur Nomini numerato. Ordinalia postponuntur, ut: יוֹם שְׁלֹשֶׁת יָמִים *dies tres*; sed יוֹם שְׁלִישִׁי *dies tertius*. Item Cardinalia a duobus ad decem in Statu Absoluto & Constructo ponuntur יָמִים אֲנָשִׁים & שְׁנֵי אֲנָשִׁים *duo viri*. Item: Cardinalia a duobus ad decem, regunt numeratum in Plurali; quæ vero supra Denarium sunt, fere in Singulari, ut: שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים *tres viri*, אִישׁ שְׁלִישִׁים *triginta vir*, ut nos dicimus: 30. *Männ*.

II. *Substantivo*, fit Regimen, ubi mutatur Syllaba *Ultima* ה Fœmininorum (non aliud) in ה, Terminaciones Plur. יָם & Dualis יָם in יָיָ *femina*, אִישִׁי *viri*. E vocalibus ( ) & ( ) maxime post Kametz in ( ) ut יָד *manus*. Segol ante ה finale in ( ) ut: מִקְרָה *ex congregatio*.

Penultima ( ) quodcumque purum & ( ) ante ( ) in ( ) ut: דָּבָר *ex verbum*, שֵׁעַר *ex pileus*.

Ultima & Penultima, (-) & ( ) in ( ), ut: בֵּית־אֵל *ex domus* in יָיָ ut: חֹדֶק *ex medium*, הָ & יָהּ in תָּ *ut: מִמְשֵׁלָה ex, מְשֵׁלָה in ut: כְּתָף ex כְּתָף* Tria Nomina אָב *pater* אָח *frater* אָבִי *socer* faciunt אָחִי אָבִי, חָמִי, item פֶּה *os*, פִּי, פִּי *facit* יָיָ.

Obf. illud Regimen fit (1) cum Particulis מ, ל, כ, ut: חָרִי בְּגִלְבָּע *2. Sam. I., 21. montes Gilbai*. (2) Cum Infinitivo tanquam Nomine, ut: בְּיוֹם יְשִׁיתָ *Gen. II., 4. in die facere*, i. e. *factionis*. (3) Constructio

structio duorum Synonymorum, ut: *Pf. XVI., 5. pars portionis, i. e. omnimoda pars. Es. XXXII., 5. iniquitas peccati mei, i. e. maxima.*

Tabula XV.

De Syntaxi Pronominum.

Pronomina

I. *Personalia* stant pro Verbo Substantivo.

II. *Demonstrativorum* repetitio distributionem indicat, ut: קרא יזה אל יזה
clamabat alter ad alterum.

III. Relativum אשר Casu obliquo efferendum notas hujus Particulis communicat, ut: אשר עליך *ad quem.*

II. Interrogativa in Constructione præcedentia Casum rectum expriment; obliquum vero, si sequuntur, ut: עתה בני מי? *quis tu fili mi?* Contra רמי אלה רפנך *cujus sunt ista ante Te?*

Tabula XVI.

De Syntaxi Verborum.

Syntaxis Verborum proponitur in

I. Genere, ubi Verba.

1. *Actionem s. Effectum* significantia exprimunt vel *potestatem*, ut: *Pf. XXIII, 18. אספר numerabo s. numerare possum; vel Jus & Debitum, Gen. XXXIV., 7. non ita יעשה fiebat, id est, fieri debebat; vel Conatum, Gen. XXXVII., 21. ויצרני & eripuit eum (eripere conatus est) Ruben ex manibus ejus; vel Consuetudinem, Gen. XXIX, 26. non יעשה fiet, i. e. solet fieri ita; vel Permissio-nem Job. I., 21. Dominus לקח abstulit i. e. auferri permisit; vel Inchoationem, ut 1. Reg. VI, 1. ויבן & adificans Salomo; i. e. cepit adificare; vel actionis continuationem, Gen. XX., 10. ויאמר & dixit, i. e. dicere perrexit. Huc pertinet, si Verba Affirmantia pro Contrariis negantibus ponuntur & contra. Gen. XXIX., 31. Quod Lea שונאה odio haberetur, i. e. non diligeretur. Jof. XLII, 3. calamus quassatum non confringet, & linum obscurum non extinguet, i. e. consolidabit, refocillabit.*

2. *Verba Sensuum* non solum notitiam, sed & motus inde sequentes, expriment. *Es. XX, 18. Illi spectant & vident in me (cum delectatione.)*

II. In Specie Verbum

1. *Nomini* respondet (Pronomini & Participio) & Genere & Numero.

Si

- Si Numerus diversus; vel Collectionem vel Distributionem im-
portat, ut: *Et dixit בני Gad*, i. e. *quilibet eorum*. Omnis po-
pulus ascenderunt *יָעֲלוּ* i. e. *ascenderunt omnes*.
2. Verba nonnulla regunt Nomina, mediantibus certis Particulis, ex
Lexico discendis. *Gen. III, 24. erunt לְבָשָׁר׃ in carnem unam*, i. e.
una caro.
  3. Intransitiva seu Neutralia eleganter regunt Conjugatum, ut: *שָׂמַח
שְׂמֵחָה letatus est letitia*, i. e. *maxima*.
  4. Verbum regit aliud sine Conjunctione in Infinitivo; Interdum ta-
men præponi solet *ל*, & adhiberi forma, quæ Constructa dicitur, ut:
לֹא אֶכְבֵּל לָקוּם non possum ad surgendum, i. e. *surgere*.
  5. Infinitivus absolutus suo verbo Conjugato præpositus intendit; post-
positus continuat *הָלוֹךְ הָלַכְתִּי incitatissime ivi*, *הָלוֹךְ הָלַכְתִּי con-*
tinenter ivi.
  6. Infinitivus pro omnibus formis usurpatur, ut: *animalia רָצוּת curre-*
re, i. e. *currunt*. Huc pertinet, si (α) Imperativus stat pro Futuro
& contra. *Gen. XII, 2. Gen. I, 3.*
(β) Participium Præsens vel Benoni pro Præsenti, *Eccl. IV, 4.*
(γ) Præteritum pro Futuro, *Joël. II, 7.*
(δ) Persona pro Persona, *Pf. CXLV. toto.*
(ε) Singularis pro Plurali *Gen. XXXV, 26.*

Tabula XVII.
De Syntaxi Particularum.

Particulæ.

1. Apud Ebræos nullum regunt Casum, ut: *עַל הַגֶּן supra tectum*.
2. Negativæ Verbo Finito non adhibentur (1) *לֹא* nunquam cum Impe-
rativo constructur, ut: *לֹא תַעֲשֶׂה ne fiat*. (2) *אֵין* tantum cum Parti-
cipio constructur. *Exod. V, 16*. (3) Adverbia per Nomina cum *ב*, *ל*,
מ exprimentur, ut: *לְבִטָּח ad securitatem* i. e. *secure habitare me facis*,
quia Ebræi pauca Adverbia habent.
- (3) *אֵל* junctum (a) Futuris significat *ne*; rarius *non*, *Gen. XIX, 2*. (b) ante No-
men & cum Præpositione constructum idem est, ac *nihil*, 2. *Sam. I, 21*.
4. *בִּלְיָ*, *בְּלִי*, *בְּלִי* sumuntur interdum pro Exceptivis: *Neque, nisi, præter*.
Sed cum Præpositionibus Constructi Nomina faciunt *Jeſ. XXXVIII, 17*.
5. Negativæ Particulæ Nominibus *כֹּל* *omnis*, *אִישׁ* *vir* & *אָדָם* *homo* additæ,
universaliter negant. *Pf. XLIX, 19. Non auferet in morte sua omne*,
i. e. *nihil*. 2. *Reg. VII, 5. 3. Vir nescivit* i. e. *nemo*. Nominibus aliis &
Verbis additæ privant, vel contrariis negant. *Hof. XIII, 13. est filius*
non sapiens i. e. *insipiens*.
6. Adverbia geminata augment: *Gen. XVII, 16. invalide valde* i. e. *maxime*.

F I N I S.

duorum Synonymorum, ut: *Pf. XVI., 5. pars portionis, i. e. da pars. Ef. XXXII., 5. iniquitas peccati mei, i. e. maxima.*

Tabula XV.

De Syntaxi Pronominum.

lia stant pro Verbo Substantivo.

trativorum repetitio distributionem indicat, ut: קרא יזה אל יזה
ut alter ad alterum.

ivum אשר Casu obliquo efferendum notas hujus Particulis
nicat, ut: אשר עליך ad quem.

gativa in Constructione præcedentia Casum rectum expri-
obliquum vero, si sequuntur, ut: עתה בני מי? quis tu fili
ntra יפנהך למי אלה? cujus sunt ista ante Te?

Tabula XVI.

De Syntaxi Verborum.

orum proponitur in

, ubi Verba.

tionem s. Effectum significantia exprimunt vel potestatem, ut:

XXIII, 18. אספר numerabo i. numerare possum; vel Jus &

bitum, Gen. XXXIV., 7. non ita יעשה fiebat, id est, fieri de-

bat; vel Conatum, Gen. XXXVII., 21. ויצרני & eripuit eum

ripere conatus est) Ruben ex manibus ejus; vel Consuetudinem,

m, XXIX, 26. non יעשה fiet, i. e. solet fieri ita; vel Permissio-

m Job, I., 21. Dominus לקח abstulit i. e. auferri permisit; vel

choationem, ut 1. Reg. VI, 1. ויבן & adificans Salomo; i. e. cepit

ificare; vel actionis continuationem, Gen. XX., 10. ויאמר & di-

it, i. e. dicere perrexit. Huc pertinet, si Verba Affirmantia pro

contrariis negantibus ponuntur & contra. Gen. XXIX., 31.

quod Lea שנואה odio haberetur, i. e. non Alligeretur. Jof. XLII,

calamum quassatum non confringet, & linum obscurum non ex-

gret, i. e. consolidabit, refocillabit.

erba Sensuum non solum notitiam, sed & motus inde sequentes,

primunt. Ef. XX, 18. Illi spectant & vident in me (cum

lectatione.)

cie Verbum

mini respondet (Pronomini & Participio) & Genere & Numero.

Si

